

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **D. C.**, bytom F., K. C., zastúpená advokátom JUDr. I. V., AK so sídlom F., K., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 2. marca 2009, číslo 8457/09-1409, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. apríla 2010 č. k. 7S/50/2009-67, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/50/2009-67 zo dňa 28. apríla 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté jej odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce zo dňa 13. januára 2009, číslo R-10/2009-5334 o prepustení žalobkyne zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov

(ďalej len zákon). Služobný úrad prepustil žalobkyňu zo služobného pomeru na tom skutkovom základe, že zvlášť hrubým spôsobom porušila základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona a to tým, že dňa 6. novembra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA (Ukrajina) nevydala rozhodnutie o zaistení, zhabaní, prepadnutí alebo úschove dvoch škatuliek cigariet zn. Marlboro, o ktorých bolo pri colnej kontrole cestujúceho zistené, že sa na územie SR dovážajú v rozpore s colnými predpismi. Po zistení, že sa cestujúci dopustil priestupku nepostupovala podľa ust. § 72 a nasl. Zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon, ani tento tovar nezaevidovala do príslušnej evidencie vedenej na pobočke CÚ Čierna nad Tisou, čím umožnila, aby tovar unikol spod colného dohľadu Týmto svojim konaním žalobkyňa porušila služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jej ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátu.

Podľa krajského súdu preskúmané rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu sú v súlade so zákonom, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, majú požadované formálne a obsahové náležitosti a sú dostatočne odôvodnené. Krajský súd preto podľa § 250j ods.1 OSP žalobu zamietol, lebo na prepustenie žalobkyne zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona o štátnej službe colníkov boli splnené všetky zákonné podmienky. Krajský súd sa stotožnil so skutkovým i právnym záverom žalovaného, ktoré sú podrobne uvedené v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, v ktorom namietala, že krajský súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav, resp. jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. Nesúhlasila s tým, že prvostupňový súd sa nezaoberal jej odvolacími dôvodmi, ktoré prekračujú rámec odvolacích dôvodov uvedených v správnom konaní, preto že by tým nahrádzal prieskumnú činnosť správnych orgánov, podľa jej názoru tento záver súdu nemá oporu v zákone, konkrétne nevyplýva zo žiadneho ustanovenia piatej časti OSP. Namietala, že odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu nemusí byť vôbec odôvodnené, ako každé podanie podľa § 223 ods. 2 zákona č. 200/1998 Z.z. a preto prvostupňový súd nemohol zredukovať odvolacie dôvody iba na tie, ktoré boli vznesené v odvolaní voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, nakoľko by zo strany súdu došlo k odmietnutiu spravodlivosti a priamemu zásahu do základného ľudského práva na spravodlivé súdne konanie. Podľa jej názoru v žiadnom prípade nemožno ust. § 247 ods. 2 OSP vykladať tak, že predmetom súdneho prieskumu nemôžu byť dôvody, ktoré neboli vznesené v konaní pred správnymi orgánmi, naviac keď rozhodnutie vydané v tomto prípade nie je rozhodnutím vydaným v správnom konaní, ale v konaní podľa zákona č. 200/1998 Zb., na ktoré sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní – zákon č. 71/1967 Zb. a teda nemožno na takéto rozhodnutie aplikovať ust. § 247 ods. 2 OSP a preto súd nesprávne postupoval, keď nereagoval na porušenie jej procesných práv podľa § 222 zákona č. 200/1998 Z.z. na jej doplnujúcu výpoveď v trestnom konaní učinenu dňa 23. apríla 2009, o iluzórnosti poskytnutia práv podľa § 226 a § 227 zákona č. 200/1998 Z.z., keď bola vo výkone väzby, ako aj nedostatočnom zistení skutkového stavu a neakceptovaní

námietok voči tvrdeniu žalovanej, že jej ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby nie je ničím podložené a nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov. Namietal tiež že zvukový a obrazový záznam bezpečne a spoľahlivo nepreukazuje skutkový stav zistený správnym orgánom, a že trestná vec nie je skončená, pričom v trestnom konaní skutkový stav a jeho zistenie nie je také jasné ako to prezentovali prvostupňový súd a správne orgány. Taktiež sa správne orgány nevysporiadali s jej námietkou, prečo jej nebol podľa § 42 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. len dočasne pozastavený výkon štátnej služby a aj prekladateľský úkon prekladateľky JUDr. L. K. bol vyhotovený až 22. októbra 2009, pričom sám riaditeľ CÚ Michalovce pplk. Ing. L. N. neovláda maďarský jazyk. Taktiež namietala zákonnosť dôkazu, ktorým je obrazový a zvukový záznam, ktorý bol získaný pre potreby trestného konania podľa § 114 trestného poriadku a takýto záznam v inej trestnej veci podľa § 113 ods. 9 trestného poriadku nie je možné použiť. Súd nemôže svojou činnosťou podporovať nelegálne používanie dôkazov a na takéto porušenie je povinný prihliadať z úradnej povinnosti a pri nemožnosti použiť takýto a takto získaný dôkaz v správnom konaní vlastne správne orgány nepreukázali žalobkyni žiaden skutok, pre ktorý by mala byť prepustená zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z.z., pričom správne orgány ani prvostupňový súd neuviedli dôvody a úvahy, pre ktoré sa jej konanie považuje za nezlučiteľné s jej ďalším ponechaním v služobnom pomere. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že odvolací súd zruší rozhodnutie žalovaného z 2. marca 2009 ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 13. januára 2009 a vráti im vec na ďalšie konanie a zároveň prizná žalobkyni náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť. K námietkam žalobkyne uviedol, že správny orgán prvého stupňa si podľa § 222 zákona č. 200/1998 Z.z. vyžiadal listom z 19. decembra 2008 sprístupnenie dôkazných materiálov, na základe ktorých bola žalobkyňa obvinená zo spáchania trestných činov a tejto žiadosti bolo vyhovené dňa 7. januára 2009, pričom obrazový a zvukový záznam preukázal, že žalobkyňa dňa 6. novembra 2008 v čase o 4,27 hod. na stanovisku č. 1 medzi Ukrajinou a SR úmyselne nezaevidovala do prvotnej evidencie dve škatulky cigariet zn. Marlboro, ktoré zobrala cestujúcemu vo vlaku, pretože ich dovážal nad limit. Toto bolo preukázané aj jej výpoveďou pri výsluchu v trestnej veci ako aj nahliadnutím do prvotnej evidencie zo stanoviska č. 1 na hraničnom prechode v Čiernej nad Tisou. Pri získavaní a hodnotení dôkazov správny orgán postupoval v súlade s ust. § 227 zákona č. 200/1998 Z.z. K námietke žalobkyne, že jej trestné konanie nie je skončené a nebola podaná obžaloba žalovaný uviedol, že toto nemá a ani nemalo vplyv na konanie o prepustení zo služobného pomeru, nakoľko ide o dve samostatné konania, ktoré sa riadia samostatnými predpismi. Taktiež považoval žalovaný za účelovú jej námietku, že mal byť využitý inštitút daný § 42 zákona č. 200/1998 Z.z. – dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby colníka, keďže pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy to nebolo potrebné. Pokiaľ ide o jej tvrdenie, že riaditeľ colného úradu v Michalovciach neovláda maďarský jazyk uviedol, že na CÚ Michalovce pracuje dostatok colníkov, ktorí tento jazyk ovládajú a teda nebolo

rozhodujúce, či mal alebo nemal vedúci colného úradu k dispozícii preklad zvukového záznamu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť.

V predmetnej veci je potrebné uviesť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 10. marca 2009 č. 8457/2009-1409, ktorým odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu riaditeľa Colného úradu Michalovce zo dňa 13. januára 2009 č. R-10/2009- 5334 vo veci prepustenia žalobkyne zo služobného pomeru podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona sú jednak 1/ porušenie služobnej prísahu alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jednak 2/ jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že obe tieto podmienky boli splnené, pričom k takémuto záveru dospel na základe výsledkov dokazovania v administratívnom konaní, bolo potrebné s takýmto názorom súdu súhlasiť. Bolo preukázané, že žalobkyňa porušila služobnú prísahu tým, že konala nečestne a nedisciplinovane a neplnila si svoje služobné povinnosti uvedené v ustanovení § 43 a § 44 zákona, keď si dôsledne neplnila svoje povinnosti stanovené zákonom a všeobecne záväznými predpismi, ale aj služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolačí súd zastáva názor, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami OSP, ktoré upravujú správne súdnictvo. V správnom súdnictve sa preskúmava zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov a pre preskúmanie je rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Nie je úlohou súdov vykonávať činnosť, ktorú má vykonávať správny orgán, ale výnimočne môže súd dokazovanie doplniť, ak je to nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Preto je dôležité, aby účastník konania, ak má vedomosť o tom, že má byť nejaký dôkaz v správnom konaní vykonaný, je potrebné, aby vykonanie dôkazu navrhol a to bez ohľadu na to či ide o prvostupňové alebo odvolacie konanie. Tým, že účastník konania vykonanie dôkazu, ktorý mu je známy (o existencii ktorého má vedomosť), v správnom konaní nenavrhol a neurobil tak ani počas konania o odvolaní voči prvostupňového rozhodnutiu, znáša prípadné riziko nepriaznivého rozhodnutia, okrem prípadu, ak sa takýto dôkaz objaví neskôr a účastník o ňom nemal vedomosť. Toto však nebol prípad žalobkyne, keďže táto zmenila výpoveď až dňa 8. apríla 2009 a z väzby bola prepustená 15. januára 2009. Ak by sa mal prvostupňový súd zaoberať dôvodmi uvedenými v žalobe, a ktoré neboli predmetom správneho konania, tak by to bolo dôvodné iba v prípade, keď by tieto dôvody neboli žalobkyni známe už počas správneho konania a preto je dôležité a v súlade s požiadavkou zákona nutné v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu uviesť všetky rozhodujúce skutočnosti, okolnosti a dôkazy, o ktorých má účastník konania vedomosť, aby boli vznesené a uplatnené v ktoromkoľvek štádiu správneho konania, čo však žalobkyňa nevyužila.

Z pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že dňa 6. novembra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA (Ukrajina) nevydala rozhodnutie o zaistení, zhabaní, prepadnutí alebo úschove dvoch škatuliek cigariet zn. Marlboro, o ktorých bolo pri colnej kontrole cestujúceho zistené, že sa na územie SR dovážajú v rozpore s colnými predpismi. Po zistení, že sa cestujúci dopustil priestupku nepostupovala podľa ust. § 72 a nasl. Zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon, ani tento tovar nezaevidovala do príslušnej evidencie vedenej na pobočke CÚ Čierna nad Tisou, čím umožnila, aby tovar unikol spod colného dohľadu. Toto potvrdila žalobkyňa aj vo svojej

výpovedi v trestnej veci a toto bolo aj verifikované zvukovým a obrazovým záznamom od polície, ktorý bol získaný pre účely trestného konania a nahliadnutím do prvotnej evidencie na stanovišti č. 1 na hranici medzi SR a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou.

S poukazom na to, že skutočný stav vo veci bol prvostupňovým správnym orgánom správne posúdený a rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, žalovaný napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 200/1998 Z.z.) colníkom sa rozumie fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa tohto zákona a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade. Jednou z podmienok vzniku služobného pomeru colníka je zloženie služobnej prísahy. Tá obsahuje aj sľub čestnosti, statočnosti, disciplinovanosti ako aj ochrany bezpečnosti a verejného poriadku. Od služobnej prísahy colníka sa odvíjajú jeho služobné povinnosti uvedené v ustanovení § 43 a § 44 tohto zákona. Základnou povinnosťou colníka, vychádzajúc z citovaných ustanovení, je dôsledné plnenie si svojich povinností stanovených nielen zákonmi a všeobecne záväznými predpismi, ale aj služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Ustanovenie § 180 zákona č. 200/1998 Z.z. vymedzuje rozsah spôsobov skončenia služobného pomeru colníkov. Ustanovenie § 183 vymedzuje spôsoby skončenia služobného pomeru prepustením.

Podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Odvolací súd dospel k záveru, že administratívne orgány ako aj súd prvého stupňa neporušili v konaní práva žalobcu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správny orgán kvalifikoval konanie žalobkyne v súlade so zákonom, a to najmä s prihliadnutím na služobnú prísahu colníkov. Odvolacie námietky žalobkyne neboli spôsobilé spochybníť správnosť zisteného stavu veci najmä, čo sa týka žalobkyňou namietaného nepreukázania porušenia služobnej prísahy, nakoľko správne orgány mohli použiť pre rozhodnutie vo veci dôkazy získané v trestnom konaní v súlade s ust. § 227 zákona č. 200/1998 Z.z. a Trestným poriadkom. Správne orgány aj podľa odvolacieho súdu vychádzali z dôkazov, ktoré dostatočným spôsobom preukázali, že žalobkyňa sa dopustila skutku tak, ako bol opísaný v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, teda že na stanovišti č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA (Ukrajina) nevydala rozhodnutie o zaistení, zhabaní, prepadení alebo úschove dvoch škatuliek cigariet zn. Marlboro, o ktorých bolo pri colnej kontrole cestujúceho zistené, že sa na územie SR dovážajú v rozpore s colnými predpismi. Po zistení, že sa cestujúci dopustil priestupku nepostupovala podľa ust. § 72 a nasl. Zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon, ani tento tovar nezaevidovala do príslušnej evidencie vedenej

na pobočke CÚ Čierna nad Tisou, čím umožnila, aby tovar unikol spod colného dohľadu. Týmto svojim konaním žalobkyňa porušila služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jej ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátu.

Odvolací súd vzhľadom na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo potrebné pri súdnom prieskume rozhodnutia vychádzať, a ktoré nasvedčuje tomu, že prvostupňový, ale aj druhostupňový správny orgán si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, nemal žiadne pochybnosti o legálnosti vykonaných dôkazov, spôsobe vykonania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré pre potreby rozhodnutia o prepustení so služobného pomeru príslušníka colnej správy bolo potrebné považovať za dostačujúce, a ktoré preukázali konanie žalobkyne, v ktorom bolo potrebné vidieť porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom prvostupňový správny orgán odôvodnil, prečo by prípadné ponechanie žalobkyne v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Keďže spôsob a intenzita porušenie služobnej disciplíny a služobnej prísahy, ktorej sa dopustila žalobkyňa pri výkone služby colníka tým, že dovolila, aby unikol tovar z colného dohľadu, ako aj že v službe tolerovala a neoznámila porušenie služobných povinností a služobnej prísahy inými colníkmi, bolo nepochybne preukázané, že toto jej konanie u nej nedáva záruku na ďalší riadny výkon štátnej služby colníka a aj podľa odvolacieho súdu môže mať významný vplyv na negatívnu mienku verejnosti o colníkoch a narušuje vážnosť colnej správy a aj štátu. Žalobkyňa svojim konaním, tak ako bolo zistené správnymi orgánmi ohrozila dôveru verejnosti v colnú správu a jej prípadné ponechanie v služobnom pomere by bez akýchkoľvek pochybností bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Zákon o štátnej službe colníkov nie je možné porovnávať s porušením pracovnej disciplíny ostatných pracovníkov, ktorých činnosť je založená na zmluvnom vzťahu a posudzuje sa podľa Zákonníka práce. Vyššia miera zodpovednosti colníkov je teda odzrkadlená v zákone a tomu musia zodpovedať aj vyššie možnosti postihu zo strany nadriadených orgánov. Porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti sa môže colník dopustiť aj bez toho, aby vytýkané konanie mohlo zakladať aj prípadnú trestnú zodpovednosť (vid'. Stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 09. mája 2002, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sž/35/2002).

Z ustanovenia § 226 zákona č. 200/1998 Z.z. vyplýva, že účastníci konania sú povinní postupovať tak, aby svojim konaním nesťažovali a nezdržovali priebeh konania, majú právo nahliadať do spisov, okrem protokolov o hlasovaní a majú právo robiť si výpisky. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy (§ 227 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z.z.).

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by správne orgány žalobkyni ako účastníkovi konania odopreli tieto práva.

Podľa názoru odvolacieho súdu preskúmané rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu sú v súlade so zákonom, vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, majú požadované formálne i obsahové náležitosti a sú dostatočne odôvodnené. Žalobkyňa svojim protiprávnym konaním pri výkone služobných povinností porušila služobnú prísahu ako aj služobné povinnosti, s ktorými bola riadne oboznámená, a ktorých dôsledné dodržiavanie sa od nej dôvodne očakávalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania súd účastníkom konania nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p.). Žalobca vo veci bol procesne neúspešný a žalovaný hoci mal plný procesný úspech vo veci nárok na náhradu trov konania zo zákona nemá.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. septembra 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková